

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 8C/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2221200225
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Helena Marcinkechová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2022:2221200225.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda Mgr. Helenou Marcinkechovou v spore žalobcu: I. Q., K.. XX.XX.XXXX, I. O. K.. W. XXX/XX, XXX XX P. W., právne zastúpený: JUDr. Ladislav Pongrácz, Advokátska kancelária, so sídlom Alžbetínske námestie č. 1203/2, 929 01 Dunajská Streda, proti žalovanému: 1/ Slovenská republika, zast. Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava, 2/ Slovenská republika, zast. Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhrada škody, takto

rozhodol:

I. Žalovaná zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.742,43 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaná zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 9.262,04 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému zastúpenému Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a žalovanému zastúpenému Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Dunajská Streda dňa 21.01.2021 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým súd žalovanú zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky zaviazal k náhrade odmeny a výdavkov advokáta vo výške 323,18 eur, za ušlú mzdu počas výkonu väzby vo výške 5 440,- eur, za nemajetkovú ujmu vo výške 1 000,- eur, spolu vo výške 6 763,18 eur a žalovanú zastúpenú Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky k náhrade škody zaplatenej odmeny a náhradu výdavkov advokáta vo výške 3 511,07 eur, za nemajetkovú ujmu vo výške 6 000,- eur, spolu vo výške 9 511,07 eur. Zároveň si žalobca uplatnil nárok na náhradu trov konania.

2. Z obsahu žaloby o náhradu škody a nemajetkovej ujmy vyplynulo, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej Strede Č.:R.-XXX/X-B.-P.-XXXX z 05.02.2014 bolo voči žalobcovi začaté trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Dňa 07.02.2014 žalobca splnomocnil advokáta JUDr. Pongrácza na jeho obhajobu v uvedenej trestnej veci. Uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č.k. Tp/4/2014 zo 07.02.2014 bol žalobca vzatý do väzby, ktorú vykonal v ÚVV Leopoldova bola započítaná od 04.02.2014. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 6Tpo/8/2014-30 z 27.02.2014 zamietol sťažnosť žalobcu proti uznesení o vzatí do väzby. Okresný súd Dunajská Streda uznesením č.k. 2T/112/2014 z 18.06.2014 prepustil žalobcu z väzby na slobodu. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 3Tos/136/2014-251 z 24.07.2014 zamietol sťažnosť Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede proti uzneseniu o prepustení z väzby na slobodu. Vo výkone väzby bol žalobca od 04.02.2014 do 24.07.2014. Trestné stíhanie a výkon väzby žalobcu psychicky úplne zničilo, až do tej miery, že sa pokúsil o samovraždu dňa 17.04.2014 v ústave na výkon väzby Leopoldov. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 2T/112/2014-296 z 14.10.2015 bol

žalobca oslobodený spod obžaloby, ktorý rozsudok bol krajským súdom v Trnave zrušený. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 2T/112/2014 z 30.01.2017 bol žalobca opätovne Rozsudkom nadobudol právoplatnosť 07.09.2017. Žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku nebolo vyhovené. Ministerstvo spravodlivosti listom zo dňa 28.11.2018 oznámilo právnenému zástupcovi žalobcu, že žiadosť je bezdôvodná, rovnako aj generálna prokuratúra listom z 21.05.2020 oznámila, že neboli zistené zákonné podmienky na uspokojenie žalobcovho nároku na náhradu škody. Žalobca sa počas viac ako 3,5 roka trvania trestného stíhania podroboval úkonom v trestnom konaní s vedomím, že je voči nemu vedené trestné stíhanie pre trestný čin, ktorý nespáchal a za ktorý mu hrozil trest v trvaní 7- 15 rokov. Pred vzatím do väzby žalobca pracoval v spoločnosti C., kde bol opätovne prijatý aj po prepustení z väzby. Žalobca žiada od žalovanej zastúpenej ministerstvom spravodlivosti náhradu škody vo výške 5 440,- eur. Náhradu za uhradenú odmenu advokáta za obhajobu v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o väzbe vo výške 323,18 eur žiada žalobca od žalovanej zastúpenej ministerstvom spravodlivosti, náhradu za zaplatenú odmenu za obhajobu v príčinnej súvislosti s trestným konaním vo výške 3 511,07 eur žiada žalobca od žalovanej zastúpenej generálnou prokuratúrou. Náhradu za psychickú a morálnu ujmu si žalobca uplatňuje od žalovanej zastúpenej ministerstvom spravodlivosti vo výške 1 000,- eur a od žalovanej zastúpenej generálnou prokuratúrou vo výške 6 000,- eur.

3. K žalobe sa vyjadrila žalovaná zastúpená ministerstvom spravodlivosti, ktorá považuje žalobcom uplatnený nárok za bezdôvodný v celom rozsahu a to z toho dôvodu, že podľa názoru žalovanej nie je daná kumulatívna existencia základných zákonných predpokladov vyžadovaných pre vznik nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Žalovaná nesúhlasí s právnou kvalifikáciou rozhodnutia o väzbe ako rozhodnutia nezákonného, ktorým mohla byť žalobcovi spôsobená škoda. V prípade žalobcu podľa názoru žalovanej nie je možné nechať bez povšimnutia skutočnosť, že trestné stíhanie bolo začaté podaním trestného oznámenia zo strany jeho bývalej manželky, z ktorého vyplývalo dôvodné podozrenie zo spáchania trestnej činnosti žalobcom. Žalobca bol do väzby vzatý z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku, t.j. v prípade žalobcu sa jednalo o kolúžnu a preventívnu väzbu. Podstatou vzatia žalobcu do väzby bolo zamedzenie ovplyvňovania svedkov - predovšetkým bývalej manželky žalobcu a ich spoločnej maloletej dcéry, a tiež zamedzenie ďalšiemu páchaniu oznamovateľkou deklarovanej trestnej činnosti zo strany žalobcu. V čase rozhodovania o väzbe žalobca žil v spoločnej domácnosti s oznamovateľkou ako aj ich spoločnou maloletou dcérou a skutočne hrozila obava, že z jeho strany môže dôjsť ku konaniu, ktoré má byť vylúčené zabezpečením osoby žalobcu väzbou. Žalovaná je toho názoru, že nemožno zaťažovať štát zodpovednosťou za konanie súkromných osôb, a to aj v prípadoch ak v konečnom dôsledku rozhodol orgán verejnej moci, keďže toto konanie bolo podmienené konaním súkromnej osoby. K žalovanému ušlému zisku žalovaná zastúpená ministerstvom spravodlivosti uvádza, že tento nie je dostatočne skutkovo odôvodnený. Žalovanej nie je zrejmé, akým spôsobom žalobca dospel k sume 5 440,- eur. Žalobca tiež relevantným spôsobom nepreukázal existenciu deklarovaného pracovnoprávneho vzťahu so spoločnosťou C. v čase výkonu väzby, a to napríklad predložením pracovnej zmluvy. Pokiaľ ide o trovy obhajoby, žalovaná zastúpená ministerstvom spravodlivosti spôsob výpočtu tarifnej odmeny obhajcu žalobcu za jednotlivé úkony právnej služby tak, ako tento vyplýva z vyčíslenia tarifnej odmeny a náhrady výdavkov v trestnej veci sp. zn. 2T/112/2014 z 13.12.2017 nerozporuje, avšak považuje za nepreukázané spísanie sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe zo 17.02.2014 v celkovej sume 80,80 eur. Čo sa týka pokladničného dokladu vystaveného JUDr. Pongráczom, z tohto dokladu nevyplýva, kto predmetnú sumu uhradil a o úhradu za obhajobu v ktorom trestnom konaní má ísť. Uvedený dôkazný prostriedok preto žalovaný považuje za bezpredmetný. Žalobca si popri náhrade majetkovej škody v podobe v podobe ušlého zisku a trov obhajoby v trestnom konaní uplatňuje voči žalovanej zastúpenej ministerstvom spravodlivosti tiež nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 1 000,- eur. Žalobca podľa názoru žalovanej v tejto časti svoj nárok nedostatočným spôsobom skutkovo odôvodnil a neuniesol dôkazné bremeno keď si vznik nemajetkovej ujmy v ním uplatňovanej výške odvíja od všeobecne formulovaných tvrdení. Žalobca podľa názoru žalovanej zastúpenej ministerstvom spravodlivosti nepreukázal, že by mu za ním prezentovaných skutkových okolností vznikol nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v príčinnej súvislosti s ním deklarovaným právnym titulom - rozhodnutím o väzbe. V prípade žalobcu je podľa názoru žalovanej potrebné prihliadnuť na osobitosť jeho trestného stíhania, a síce že toto bolo vedené z pomsty bývalej manželky, ako to vyplýva aj z prvostupňového rozsudku. Súd podľa názoru žalovanej rozhodol o väzbe žalobcu zákonne. Štát teda podľa názoru žalovanej zastúpenej ministerstvom spravodlivosti nemôže niesť zodpovednosť za nepravdivé trestné oznámenia súkromných osôb. Žalobca podľa názoru žalovanej tiež riadne skutkovo neodôvodnil a nepreukázal ním deklarovanú škodu ani nemajetkovú ujmu.

4. K žalobe sa tiež vyjadrila žalovaná zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky. Z vyjadrenia vyplynulo, že žalobca žiadosťou z 10.02.2020 požiadal generálnu prokuratúru o predbežné prerokovanie nároku, pričom generálna prokuratúra predmetnú vec preskúmala a žalobcovi listom z 21.05.2020 oznámila, že nárok žalobcu nebude uspokojený, keďže nebolo preukázané, že vydanie uznesenia o vznesení obvinenia a uznesenia prokurátora o zamietnutí sťažnosti bolo v rozpore s právom. Uznesenie o vznesení obvinenia Č.:R.-XXX/X-B.-P.-XXXX z 05.04.2014 a uznesenie prokurátorky XPv XXX/XX/XXXX zo 06.02.2012 o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia nemôžu byť titulom podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z., pretože uznesenie o vznesení obvinenia nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením prokurátorky o zamietnutí sťažnosti. Pre vznesenie obvinenia je dostačujúci odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba a toto bolo v trestnej veci žalobcu splnené. Z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplýva, že vyšetrovateľ vydal uznesenie o vznesení obvinenia v súlade so zákonom a v danom čase ho náležite odôvodnil. Zákonnosť uznesenia je konštatovaná prokurátorkou Okresnej prokurátorky Dunajská Streda zo 06.02.2014, ktorým zamietla sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú. Dôvodnosť podozrenia zo spáchaného skutku je konštatovaná aj v uznesení Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. Tp/4/2014 zo 07.02.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6Tpo/8/2014 z 27.02.2014, ktorým bol žalobca vzatý do väzby. Uznesenie o vznesení obvinenia nie je konečným rozhodnutím o vine obvineného a preto ho nemožno automaticky označiť za nezákonné iba z dôvodu, že nevedlo k právoplatnému odsúdeniu. Trestné stíhanie je legitímnym postupom vzhľadom na verejný záujem na ochrane spoločnosti pred páchatelmi trestnej činnosti. Nešlo o svojvoľný postup orgánov činných v trestnom konaní, ale o zákonný postup. Až vznesením obvinenia sa podozrivému priznávajú práva obvineného a až v tomto štádiu trestného konania disponuje oprávneniami, ktoré sú súčasťou jeho práv na obhajobu. Včasné vznesenie obvinenia dáva obvinenému právo v plnom rozsahu rozvinúť svoju obhajobu a riadne sa brániť. Práve odkladanie vznesenia obvinenia je nežiaduci, pretože zasahuje do jeho práv. Oslobodzujúci rozsudok však nemôže nahradiť rozhodnutie, ktorým by bolo uznesenie o vznesení obvinenia zrušené pre nezákonnosť. Stupeň dôvodnosti procesného postupu pri vznesení pri vznesení obvinenia je zásadne odlišný od situácie, kedy otázku viny a trestu hodnotí a posudzuje súd po podaní obžaloby. Okresný súd Dunajská Streda ani Krajský súd v Trnave nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia nekonštatoval. Nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia súčasne nebola konštatovaná ani generálnym prokurátorom v konaní podľa § 363 Trestného poriadku a ani ďalšími príslušnými orgánmi. Žalobca žalobou voči žalovanej zastúpenej generálnou prokuratúrou požaduje náhradu za zaplatenú odmenu a náhradu advokáta za obhajobu vo výške 3 511,07 eur a náhradu za psychickú a morálnu ujmu vo výške 6 000,- eur, spolu vo výške 9 511,07 eur. Žalovaná poukázala na ustanovenie § 553 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého štát neznáša trovy obvineného ani jeho výdavky spojené so zvolením obhajcu. Trestný poriadok priamo vylučuje uhrádzanie nákladov obvineného spojených so zvolením si obhajcu, pričom zámena nákladov na obhajobu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je obchádzaním tejto právnej úpravy. Skutočnosť, že v súčasnosti platná právna úprava vylučuje možnosť náhrady trov obhajoby osobe, ktorá bola spod obžaloby oslobodená, nemôže byť obchádzaná uplatňovaním nároku na náhradu škody v režime zákona č. 514/2003 Z.z. Trovy obhajoby v trestnom konaní žalobca preukazuje predloženým vyčíslením tarifnej odmeny a náhradou výdavkov v trestnej veci sp. zn. 2T/1012/2014. K uvedenému pripojil pokladničný blok vystavený na sumu 3 834,25 eur. Aby mohlo dôjsť k priznaniu náhrady majetkovej škody, musí byť preukázané, že došlo k jej úhrade na strane žalobcu. Predložený pokladničný doklad však nie je relevantným dokladom preukazujúcim uvedenú skutočnosť, nakoľko z neho nevyplýva, kto uvedenú sumu uhradil. Súčasne nepreukazuje, že bol vystavený za obhajobu v predmetnom trestnom konaní. Vo vzťahu k vyčísleniu tarifnej odmeny a náhradou výdavkov v trestnej veci sp. zn. 2T/1012/2014 žalobca nepredložil relevantné dôkazy, resp. predložil iba čestné prehlásenia a potvrdenia vystavené samotným žalobcom. Uvedené žalovaná nepovažuje za relevantne preukázaný doklad o uskutočnení týchto úkonov. Súčasne žalovaná zastúpená generálnou prokuratúrou namieta úkony v súdnom konaní, nakoľko v tomto prípade sa nejedná o náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie. Pokiaľ ide o uplatnenú nemajetkovú ujmu vo výške 6 000,- eur, žalovaná zastúpená generálnou prokuratúrou nepovažuje uplatnený nárok za dôvodný. Uvádza, že žalobca k žalobe nepripojil žiadny objektívny dôkaz, ktorý by vznik nemajetkovej ujmy preukazoval. Jedná sa výhradne o tvrdenie žalobcu. S poukazom na uvedené považuje žalovaná podanú žalobu za nedôvodnú a ako takú ju navrhuje zamietnuť.

5. K vyjadreniu žalovanej podal repliku žalobca, v ktorej poukazuje na skutočnosť, že nárok žalobcu na nemajetkovú ujmu vyplýva priamo zo zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého má obvinený právo

na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe, ak následne bol spod obžaloby oslobodený. Podmienkami tejto zodpovednosti sú rozhodnutie o väzbe, škoda a príčinná súvislosť medzi nimi. Predpokladom zodpovednosti je skutočnosť, že občan je oslobodený spod obžaloby. Za vzniknutú škodu je daná objektívna zodpovednosť štátu. Každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný a osobný život stíhaného, a to bez ohľadu na jeho výsledok, teda je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy najmä v takom prípade, ak sa preukáže, že bolo od začiatku nezákonné. Ide o zodpovednosť objektívnu a za výsledok trestného konania vo veci samej, čím je založená zodpovednosť štátu za škodu obvineného spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, vo veciach náhrady škody za nemajetkovú ujmu utrpenu v dôsledku nezákonnej väzby a trestného konania netreba dokazovať príčinnú súvislosť a vznik škody, súd poškodenému musí priznať náhradu nemajetkovej ujmy podľa vlastného uváženia vzhľadom na okolnosti prípadu.

6. Duplika žalovanej zastúpenej generálnou prokuratúrou zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, poukazujúc na nevyhnutnosť súčasného naplnenia troch základných predpokladov, t.j. nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci alebo nesprávny úradný postup, existencia nemajetkovej ujmy a kvalifikovaná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, existencia ujmy a kvalifikovaná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym postupom a ujmu. V prípade nemajetkovej ujmy musí byť, navyše zrejme, že samotné konštatovanie porušenia práva je nepostačujúce. Štát nezodpovedá automaticky za každú ujmu v majetkovej sfére osoby po vydaní nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu.

7. Na nariadených pojednávaniach zotrvali strany na svojich písomných podaniach, pričom právny zástupca žalobcu poukázal na skutočnosť, že žalobca zle znášal trestné stíhanie, musel sa odsťahovať zo svojho bydliska, keďže ho tam všetci považovali za zločinca, ktorý týra svoju rodinu. Zároveň kauza žalobcu bola medializovaná, písali o nej v novinách. Uvedené skutočnosti podľa názoru žalobcu zakladajú nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Súd na návrh strán vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise, a to: obsah žalobného návrhu, Uznesenie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Dunajskej Strede č. Č.-R.-B.-P.-XXXX zo dňa 05.02.2014, uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda č. k. Tp/4/2014 zo dňa 07.02.2014, uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 6Tpo/8/2014-30 zo dňa 27.02.2014, uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 2T/112/2014 zo dňa 18.06.2014, uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 3Tos/136/2014 zo dňa 24.07.2014, potvrdenie o prepustení z výkonu väzby, predbežné hlásenie úradu na VTOS a ÚVTOS zo dňa 17.04.2014, Obžaloba podaná OPDS zo dňa 19.05.2014 sp. zn. XPv/XXX/XXXX-XXXXXX, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 2T/112/2014-296 zo dňa 14.10.2015, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/13/2016-317 zo dňa 21.04.2016, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 2T/112/2014 zo dňa 30.01.2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/46/2017 zo dňa 07.09.2017, Potvrdenie o predvedení klienta Ústav na výkon trestu odňatia slobody a ústav na výkon väzby zo dňa 18.05.2018, Žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku z 11.06.2018, Žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 10.02.2020, Oznámenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2018, Odpoveď na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, Odpoveď Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 25.03.2020, pracovná zmluva zo dňa 01.04.2017, rozhodnutie o mzdovom zaradení zo dňa 01.04.2017, potvrdenie o príjme žalobcu zo dňa 21.02.2018, Vyčíslenie tarifnej odmeny a náhrady výdavkov, Čestné prehlásenia a potvrdenia, Pokladničný blok, Potvrdenie o prijatí návrhu na začatie konanie, Zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 05.02.2014, obsahom spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 12T/112/2014 a to: zápisnicou o vylúčení napísanom na Okresnom súde Dunajská Streda zo dňa 08.06.2014, vyjadrenie k sťažnosti Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti uzneseniu o prepustení obvineného z väzby na slobodu zo dňa 24.06.2014, zápisnica o hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Dunajská Streda zo dňa 08.10.2014, zápisnica o hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Dunajská Streda zo dňa 14.01.2015, zápisnica o hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Dunajská Streda zo dňa 15.04.2015, zápisnica o hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Dunajská Streda zo dňa 31.07.2015, zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 14.10.2015, zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 26.09.2016, zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 30.01.2017, vyjadrenie k odvolaniu prokuratúry proti rozsudku zo dňa 16.05.2017 podané obhajcom žalobcu, zápisnica o verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava zo dňa 07.09.2017. Súd vykonal dokazovanie tiež obsahom spisu Okresného riaditeľstva policajného zboru v Dunajskej Strede č. Č.B.:R.-B.-P.-XXXX a to: uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda č. k. Tp/4/2014-15, zápisnica o vylúčení obvineného zo dňa 07.02.2014, zápisnica o vylúčení obvineného

zo dňa 06.05.2014, zápisnica o výsluchu svedka poškodeného zo dňa 11.04.2014, zápisnica o výsluchu svedka zo dňa 20.03.2014, zápisnica o výsluchu svedka zo dňa 21.03.2014 a ustálil nasledujúci skutkový a právny stav veci:

8. Zo zápisnice o trestnom oznámení Okresného riaditeľstva PZ v Dunajskej Strede Č.: R.-XXX/X-B.-P.-XX z 05.02.2014 vyplynulo, že H. Q., bývalá manželka žalobcu podala trestné oznámenie na žalobcu z dôvodu agresívneho správania žalobcu, pričom podľa jej oznámenia prvýkrát žalobca manželku zbil v roku 2003. Od tej doby sa jeho útoky opakovali niekedy denno-denne, inokedy sa mal žalobca správať normálne aj niekoľko mesiacov, pričom však aj v pokojnejších obdobiach ju skoro každý deň ponižoval. Tieto obdobia sa striedali až do roku 2012, od tej doby ju už zbil každý týždeň viackrát. Bývalá manželka žalobcu v trestnom oznámení tiež uviedla, že správanie sa žalobcu v sexuálnej oblasti od roku 2008 sa zmenilo tým spôsobom, že začal od nej proti jej vôli vyžadovať perverzné praktiky.

9. Uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru v Dunajskej Strede Č.:R.-XXX/X-B.-P.-XXXX z 05.02.2014 bolo žalobcovi vznesené obvinenie za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona, keďže na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že v období od presne nezisteného dňa roku 2003 do dňa vydania uznesenia v obci Q. P., okres Dunajská Streda, v nájomnom byte na ulici V. Č. XXX/XX podozrivý - žalobca v mieste svojho trvalého pobytu týral svoju manželku H. Q., K. XX.XX.XXXX, spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie tak, že sa k nej v týždenných intervaloch správal agresívne, pravidelne ju ponižoval a zbil ju údermi päšťou do hlavy a tváre, viackrát ju pohryzol do oblasti stehna, taktiež v tomto období ju proti jej vôli nútil k rôznym sexuálnym praktikám, pričom týmto svojím správaním v nej vyvolával pocit strachu a stresu, kedy dňa 04.02.2014 večer okolo 22.00 hod z domu utiekla.

10. Uznesením sp. zn. Tp /4/2014 zo 07.02.2014, právoplatným 27.02.2014 Okresný súd Dunajská Streda žalobcu podľa § 72 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodov § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zobral do väzby, ktorá sa započítava dňom 04.02.2014 o 23.30 hod. Uznesenie bolo odôvodnené skutočnosťou, že v prípade prepustenia na slobodu by obvinený žalobca mohol opätovne pôsobiť na poškodenú H. Q. a spoločnú maloletú dcéru. Poškodená a maloletá dcéra zdieľajú s obvineným spoločnú domácnosť. Obvinený by takisto mohol pôsobiť na ďalších svedkov a tak dosiahnuť zmenu ich výpovedí. Takisto bol podľa uznesenia daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, teda, že bude pokračovať v trestnom konaní spočívajúc v tom, že v prípade prepustenia na slobodu by sa ďalej dopúšťal predmetnej trestnej činnosti. Predmetný zločin pácha už dlhší čas a to od roku 2003 dosť agresívnym spôsobom a toto konanie má stúpajúcu tendenciu. Je potrebné poukázať najmä na to, že samotný skutok bol spáchaný brutálnym spôsobom a to vyšším spôsobom hrubosti a na chránenej osobe - blízkej osobe ako aj na spôsob akým bol predmetný zločin vykonaný.

11. Uznesením sp. zn. 6 Tpo/8/2014-30 z 27.02.2014 Krajský súd v Trnave podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol sťažnosť obvineného - žalobcu proti uzneseniu o vzatí do väzby. Krajský súd bol toho názoru, že dôvody väzby obvineného boli v napadnutom rozhodnutí ustálené správne.

12. Dňa 19.05.2014 prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda podal podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na žalobcu.

13. Uznesením sp. zn. 2T/112/2014 z 18.06.2014 Okresný súd Dunajská Streda podľa § 238 ods. 3 s použitím § 79 ods. 3 trestného poriadku obvineného - žalobcu prepustil na slobodu, keďže pominuli dôvody väzby, prípravné konanie bolo ukončené, svedkovia boli vypočutí, manželstvo s poškodenou bolo rozvedené a obvinený prehlásil, že sa bude v prípade prepustenia z väzby zdržiavať u svojich rodičov.

14. Uznesením sp. zn. 3Tos/136/2014 z 27.04.2014 Krajský súd v Trnave zamietol sťažnosť okresného prokurátora proti uzneseniu o prepustení žalobcu z väzby.

15. Z potvrdenia o prepustení z výkonu väzby z 24.07.2014 vyplynulo, že žalobca bol v čase od 04.02.2014 do 24.07.2014 vo výkone väzby.

16. Z predbežného hlásenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby zo 17.04.2014 vyplynulo, že žalobca sa dňa 17.04.2014 o 11.35 hod v Ústave na výkon trestu odňatia

slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov na oddelení výkonu väzby pokúsil o samovraždu obesením. Po prehliadke cely bol nájdený list obvineného v maďarskom jazyku adresovaný jeho rodičom.

17. Rozsudkom č.k. 2T/112/2014-296 zo 14.10.2015 Okresný súd Dunajská Streda podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku obžalovaného - žalobcu spod obžaloby okresnej prokuratúry zo dňa 19.05.2014 pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2, písm. d) Trestného zákona oslobodil.

18. Uznesením č.k. 5To/13/2016- 317 z 21.04.2016 Krajský súd v Trnave rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda z 14.10.2015 zrušil a vec vrátil súdu 1. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

19. Rozsudkom sp. zn. 2T/112/2014 z 30.01.2017 Okresný súd Dunajská Streda žalobcu opätovne oslobodil spod obžaloby pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Rozsudok bol odôvodnený skutočnosťou, že vzhľadom na vykonané dokazovanie súd nemal za preukázané, že by obžalovaný poškodenú týral od roku 2003 do 04.02.2014 a to spôsobujúc jej fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, a že by čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas. Súd poukázal okrem výpovede obžalovaného na výpovede svedkov, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný s poškodenou žili v dobrom manželstve až do februára 2013, kedy obžalovaný oznámil svojej manželke poškodenej, že má bližší intímny vzťah so svojou milenkou. Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia vyplynulo, že žalobca netrpí sexuálnou úchylkou, duševnou poruchou ani sexuálnou poruchou.

20. Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 5To/46/2017 zo 07.09.2017 zamietol odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 30.01.2017.

21. Potvrdením Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov z 18.05.2018 bolo preukázané, že z väzby bol žalobca predvedený na konzultáciu s obhajcom dňa 14.02.2014 od 10.26 hod do 10.57 hod, dňa 25.03.2014 od 09.37 hod do 10.40 hod, dňa 17.04.2014 od 09.19 hod do 9.46 hod, dňa 06.05.2014 od 08.38 hod do 10.03 hod, dňa 23.05.2014 od 09.07 hod do 09.17 hod a 17.06.2014 od 09.37 hod do 10.00 hod.

22. Dňa 11.06.2018 podal žalobca ministerstvu spravodlivosti žiadosť o predbežné prerokovanie nároku a dňa 10.02.2020 žiadosť o predbežné prerokovanie nároku generálnej prokuratúry, obe odôvodnené obdobne ako žaloba vo veci.

23. Listom oznámenie o výsledku predbežného prerokovania návrhu z 28.11.2018 ministerstvo spravodlivosti oznámilo žalobcovi, že žiadosť bola predbežne prerokovaná a jeho žiadosti nebolo vyhovené. Listom Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku z 21.05.2020 generálna prokuratúra žalobcovi oznámila že v jeho prípade nie je preukázaný predpoklad pre preukázanie nároku na náhradu škody a to, že vydanie označených rozhodnutí bolo v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Obe žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu obsahovo zodpovedali žalobe.

24. Na základe pracovnej zmluvy z 01.04.2007 medzi zamestnávateľom C. W. J. a zamestnancom I. Q. bol založený pracovný pomer, dňom 01.04.2007, v ktorom žalobca pracoval vo funkcii zámočník - zvärač. Pracovná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Rozhodnutím o mzdovom zaradení z 01.04.2007 bola žalobcovi priznaná hodinová mzda vo výške 105,55 Sk.

25. Z potvrdenia o príjme z 21.02.2018 vyplynulo že čistá priemerná mesačná mzda za obdobie 1/2013 - 12/2013 je 937,63 eur a čistý mesačný príjem za obdobie 1/2013 - 12/2013 je 952,- eur. Za mesiace október, november, december 2013 mal žalobca čistú mzdu vo výške 608,49 eur, 824,50 eur, 943,14 eur.

26. Vyčíslením tarifnej odmeny a náhrady výdavkov v trestnej veci sp. zn. 2T/112/2014 v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov z 13.12.2017 z 13.12.2017 si obhajca žalobcu v trestnom konaní - JUDr. Ladislav Pongrácz vyúčtoval za poskytovanie právnych služieb celkovo sumu 3 834,25 eur s DPH. Tarifná odmena a náhrada výdavkov bola vyčíslená nasledovne:

podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov (ďalej len „vyhláška“)

06.05.2014 prevzatie a príprava obhajoby a prvá porada s klientom120,23 eur
podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky

24.02.2016 - vyjadrenie k odvolaniu OP127,16 eur

16.05.2017 - vyjadrenie k odvolaniu OP.....130,16 eur
podľa § 14 ods. 1 písm. c)

20.03.2014 - účasť na výsluchu svedkov na OR PZ v DS.....120,23 eur

21.03.2014 - účasť na výsluchu svedkov na OR PZ v DS.....120,23 eur

11.04.2014 - účasť na výsluchu svedka na OR PZ v DS.....120,23 eur

06.05.2014 - účasť na výsluchu obvineného v ÚVV Leopoldov120,23 eur

07.05.2014 - preštudovanie vyšetrovacieho spisu120,23 eur

08.10.2014 - účasť na HP na OS DS.....120,23 eur

14.01.2015 - účasť na HP na OS DS.....123,50 eur

15.04.2015 - účasť na HP na OS DS123,50 eur

31.07.2015 - účasť na HP na OS DS.....123,50 eur

14.10.2015 - účasť na HP na OS DS.....123,50 eur

28.09.2016 - účasť na HP na OS DS127,16 eur

30.01.2017 účasť na HP na OS DS130,16 eur
podľa § 14 ods. 3 písm. a)

03.03.2014 - návrh na zabezpečenie dôkazu na ORPZ v DS60,12 eur

21.04.2015 - návrh na zabezpečenie dôkazu na OS DS61,75 eur
podľa § 14 ods. 3 písm. c)

17.02.2014 - sťažnosť proti uzneseniu o vzatí do väzby.....60,12 eur

12.05.2014 - žiadosť o prepustenie obvineného z väzby na slobodu60,12 eur

24.06.2014- vyjadrenie k sťažnosti OP.....60,12 eur

Podľa § 14 ods. 3 písm. d) vyhlášky

07.02.2014 účasť na výsluchu obvineného na OS DS - rozhodnutie o väzbe.....60,12 eur

18.06.2014 účasť na výsluchu obvineného na OS DS - rozhodnutie o väzbe.....60,12 eur

Podľa § 14 ods. 4 písm. a)

14.02.2014 ďalšia porada s klientom v Leopoldove.....40,08 eur

25.03.2014 ďalšia porada s klientom v Leopoldove.....40,08 eur

17.04.2014.2014 ďalšia porada s klientom v Leopoldove.....40,08 eur

06.05.2014 ďalšia porada s klientom v Leopoldove.....40,08 eur

23.05.2014 ďalšia porada s klientom v Leopoldove.....40,08 eur

17.06.2014 ďalšia porada s klientom v Leopoldove.....40,08 eur

08.10.2014 ďalšia porada s klientom v Dunajskej Strede.....40,08 eur

14.01.2015 ďalšia porada s klientom v Dunajskej Strede.....41,17 eur

15.04.2015 ďalšia porada s klientom v Dunajskej Strede.....41,17 eur

31.07.2015 ďalšia porada s klientom v Dunajskej Strede.....41,17 eur

14.10.2015 ďalšia porada s klientom v Dunajskej Strede.....41,17 eur

26.09.2016 ďalšia porada s klientom v Dunajskej Strede.....42,38 eur

30.01.2017 ďalšia porada s klientom v Dunajskej Strede.....43,38 eur

Podľa § 15 písm. a) vyhlášky

17 krát režijný paušál á 7,21 eur, 5 krát 7,41 eur, 2 krát 7,63 eur, 2 krát 7,81 eur.....190,50 eur

podľa § 15 písm b) a § 17 ods. 1 vyhlášky

14.02.2014 - cesta do Leopoldova a späť (2x 73 minút)60,10 eur

23.05.2014 - cesta do Leopoldova a späť (2x 73 minút)60,10 eur

podľa § 16 ods. 4 vyhlášky

14.02.2014 - priemerná spotreba 6,7 l/1000km, 2x 72 km, spotreba PHM 9,64 l, cena PHHM podľa údajov štatistického úradu 1,432 eur/l, 9,64l x 1.432 eur =13,80 eur +144 km x 0,183 eur = 26,35eur.....spolu 40,15 eur

23.05.2014 - priemerná spotreba 6,7 l/1000km, 2x 72 km, spotreba PHM 9,64 l, cena PHHM podľa údajov štatistického úradu 1,482 eur/l, 9,64l x 1.432 eur = 14,29 eur +144 km x 0,183 eur = 26,35eur.....spolu 40,64 eur

27. Čestnými prehláseniami a potvrdeniami zo dňa 07.02.2014, 14.02.2014, 25.03.2014 17.04.2014, 06.05.2014, 23.05.2014 žalobca čestne prehlásil, že dňa 07.02.2014, 14.02.2014, 25.03.2014, 17.04.2014, 06.05.2014, 23.05.2014 mal poradu s obhajcom.

28. Z pokladničného bloku z 11.06.2018 vyplynulo, že za obhajobu v trestnom konaní bolo advokátovi JUDr. Ladislavovi Pongráczovi zaplatená suma 3834,25 eur.

29. Zo spisu Okresného riaditeľstva PZ v Dunajskej Strede Č.: R.-XXX/X-B.-P.-XXXX vyplynulo, že obhajca žalobcu v trestnom konaní - JUDr. Ladislav Pongrácz sa dňa 07.02.2014 zúčastnil výsluchu žalobcu na Okresnom súde Dunajská Streda, dňa 06.05.2014 sa zúčastnil výsluchu žalobcu v Leopoldove, dňa 11.04.2014 sa obhajca žalobcu zúčastnil výsluchu svedka - poškodeného H. Q. na Okresnom riaditeľstve PZ v Dunajskej Strede, dňa 20.03.2014 sa zúčastnil na Okresnom riaditeľstve policajného zboru výsluchu svedka I. Q. st., dňa 21.03.2014 sa obhajca žalobcu zúčastnil výsluchu viacerých svedkov na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Dunajskej Strede.

30. Zo spisu Okresného Súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/112/2013 vyplynulo, že obhajca žalobcu v trestnom konaní - JUDr. Ladislav Pongrácz sa zúčastnil výsluchu žalobcu na Okresnom súde v Dunajskej Strede dňa 18.06.2014, dňa 24.06.2014 podal žalobca prostredníctvom obhajcu vyjadrenie k sťažnosti Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti uzneseniu o prepustení obvineného z väzby na slobodu, dňa 08.10.2014 sa obhajca žalobcu ako obžalovaného zúčastnil hlavného pojednávania na Okresnom súde v Dunajskej Strede, dňa 14.01.2015 sa obhajca žalobcu zúčastnil hlavného pojednávania na Okresnom súde v Dunajskej Strede, dňa 15.04.2015 sa obhajca žalobcu zúčastnil hlavného pojednávania na Okresnom súde v Dunajskej Strede, dňa 31.07.2015 sa zúčastnil hlavného pojednávania na Okresnom súde v Dunajskej Strede, dňa 14.10.2015 sa obhajca žalobcu zúčastnil hlavného pojednávania, dňa 26.09.2016 sa zúčastnil hlavného pojednávania na Okresnom súde v Dunajskej Strede, dňa 30.01.2017 sa zúčastnil hlavného pojednávania na Okresnom súde v Dunajskej Strede, podaním zo 16.05.2017 doručeným Krajskému súdu v Trnave podal žalobca prostredníctvom svojho obhajcu vyjadrenie k odvolaniu prokuratúry proti rozsudku čo do výroku o vine.

31. Z nesporného tvrdenia žalobcu vyplynulo, že bol následkom stíhania a výkonu väzby psychicky úplne zničený, vo väzbe sa pokúsil o samovraždu (hlásenie pokusu o samovraždu), musel sa odsťahovať zo svojho pôvodného bydliska, kde ho považovali za zločinca. Zároveň o žalobcovi písali v novinách.

32. Podľa čl. 17 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky Osobná sloboda sa zaručuje. Nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

33. Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

34. Podľa § 1 písm. a) a c) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“) tento zákon upravuje
a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

35. Podľa § 3 ods.1 písm. a) a c), ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.

Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

36. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1, písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z.

Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu
a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

37. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

38. Podľa § 8 ods. 5 písm. a) ,6 zákona č. 514/2003 Z.z.

(5) Právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak bol oslobodený spod obžaloby.

(6) Právo na náhradu škody nevznikne

a) ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama,

b) pri zahladení odsúdenia alebo odpustení alebo zmiernení trestu udelením individuálnej milosti alebo amnestie prezidentom republiky,5)

c) ak súhlas daný poškodeným alebo príslušným štátnym orgánom, ktorý bol potrebný na začatie trestného stíhania alebo pokračovanie v ňom, bol vzatý späť, hoci sa tento súhlas podľa osobitného predpisu vyžaduje,6)

d) ak dôjde k zastaveniu trestného stíhania z dôvodu, že je trest, ku ktorému môže stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý pre iný čin bol obvinenému už uložený alebo ktorý ho podľa očakávania postihne, alebo že o skutku obvineného bolo už rozhodnuté iným orgánom disciplinárne, kárne alebo cudzozemským súdom alebo cudzozemským úradom a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce,

e) ak došlo k podmieničnému zastaveniu trestného stíhania podľa osobitného predpisu,7)

f) ak bol schválený zmier podľa osobitného predpisu,8)

g) ak bola osoba spod obžaloby oslobodená alebo trestné stíhanie zastavené, pretože nie je trestne zodpovedná, alebo ak po právoplatnosti rozhodnutia zanikla trestnosť činu alebo medzinárodná zmluva, ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným v zákone, alebo amnestia prezidenta republiky nedovoľuje trestné stíhanie, čin prestal byť zmenou zákona trestným činom alebo miernejší trest bol uložený preto, že na trestný čin zákon ustanovil miernejší trest,

h) ak ide o väzbu nariadenú v konaní o vydaní do cudziny; to neplatí, ak škoda bola spôsobená nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánov Slovenskej republiky, alebo

i) ak škoda bola spôsobená rozhodnutím cudzieho orgánu uznaného alebo prevzatého na výkon na územie Slovenskej republiky.

39. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadost“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

40. Podľa § 16 ods. 1, ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z.

(1) Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

(4) Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

41. Podľa § 17 zákona č. 514/2003 Z.z.

(1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.1a)

(2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

(3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

(4) Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.8a)

42. Podľa § 18 zákona č. 514/2003 Z.z.

(1) Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

(2) Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovky konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

(3) Súčasťou trov konania sú aj trovky právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

43. Podľa § 206 ods. 1,2,3 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok Ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému a doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi a ak je obvineným súdny exekútor, notár, znalec, tlmočník alebo prekladateľ, aj ministromi spravodlivosti, a ak je obvineným advokát, aj Slovenskej advokátskej komore; o tomto úkone upovedomí bez meškania oznamovateľa a poškodeného. Ak bolo uznesenie o vznesení obvinenia oznámené jeho vyhlásením, je policajt povinný vydať obvinenému rovnopis tohto uznesenia bez meškania. O začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia možno rozhodnúť jedným uznesením, ktoré policajt oznámi bez meškania obvinenému a doručí ho najneskôr do 48 hodín prokurátorovi. O tomto úkone upovedomí oznamovateľa a poškodeného. Ak bolo začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia oznámené vyhlásením uznesenia, policajt je povinný vydať obvinenému jeho rovnopis. Uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať označenie osoby, voči ktorej sa vznáša obvinenie, opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak, aby skutok nemohol byť zamienený s iným skutkom, zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona a skutočností, ktoré odôvodňujú vznesenie obvinenia.

44. Podľa § 37 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku Po vznesení obvinenia musí mať obvinený obhajcu už v prípravnom konaní, ak je vo väzbe, vo výkone trestu odňatia slobody alebo na pozorovaní v zdravotníckom ústave.

45. Podľa § 134 ods. 1 a 2 zákona č. 311/2001 Z.z. zákonník práce Priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len „priemerný zárobok“) zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v

rozhodujúcom období. Doba práce nadčas, za ktorú bola dosiahnutá mzda za prácu nadčas zúčtovaná podľa § 121 ods. 4 poslednej vety, sa započítava do obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období, v ktorom bola dosiahnutá mzda za prácu nadčas zúčtovaná. Do zúčtovanej mzdy podľa prvej vety sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§ 96 ods. 3) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahŕňa čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku. Rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

46. Podľa § 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb č. 655/2004 Z.z. účinnéj od 01.07.2013 (ďalej len „vyhláška“)

(1) Vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom.1)

(2) Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len „zmluvná odmena“); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

(3) Výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, ak odsek 4 neustanovuje inak (ďalej len „výpočtový základ“).

(4) Výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

5) V odmene sú zahrnuté aj odmeny za administratívne práce a iné práce vykonané v súvislosti s poskytovaním právnych služieb.

47. Podľa § 14 ods. 1, ods. 3, ods. 4 vyhlášky

(1) Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
- c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom,4) na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- d) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie,
- e) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

(3) Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na zabezpečenie dôkazu,
- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadaní, okrem návrhu na obnovu konania,
- d) účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania.

(4) Odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina.

48. Podľa § 15 vyhlášky advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,

b) na náhradu za stratu času (§ 17).

49. Podľa § 16 ods. 4 vyhlášky na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy,⁵⁾ ak táto vyhláška neustanovuje inak.

50. Predmetom sporu je konanie o náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody spočívajúcej v trovách obhajoby spojených s konaním o väzbe žalobcu (323,18 eur), ušlej mzdy počas výkonu väzby (5440,- eur) a nemajetkovej ujmy (1000,- eur) voči Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím o vzatí do väzby. Nárok na náhradu škody spočívajúcej v trovách obhajoby v trestnom konaní okrem väzby (3511,07 eur) a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy (6000,- eur) si žalobca uplatnil titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným uznesením o vznesení obvinenia voči Slovenskej republike zastúpenej. S poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. súd dospel k záveru, že žalobca správne vymedzil pasívnu legitímáciu žalovanej a za ňu konajúcich orgánov v spore. Nárok bol s oboma orgánmi konajúcimi za žalovanú predbežne prerokovaný.

51. Zo skutkového hľadiska je v prejednávanej veci rozhodujúce, že proti žalobcovi bolo vedené trestné stíhanie, ktoré neskončilo jeho právoplatným odsúdením, ale oslobodením spod obžaloby a súčasne, že v rámci uvedeného trestného stíhania bol žalobca vo výkone väzby v období od 04.02.2014 do 24.07.2014, teda 5 mesiacov a 20 dní. Trestné stíhanie trvalo od 04.02.2014 do 07.09.2017 (nadobudnutie právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku), teda 43 mesiacov celkovo.

52. Zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa štát nemôže zbaviť. Na vznik zodpovednosti štátu za škodu z titulu nezákonného rozhodnutia je nevyhnutné súčasné splnenie zákonných predpokladov, ktorými sú nezákonné rozhodnutie, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Nezákonným rozhodnutím treba väčšinou rozumieť rozhodnutie orgánu verejnej moci vydané v medziach jeho právomoci, ktoré bolo na základe opravného prostriedku poškodeného príslušným orgánom zrušené pre nezákonnosť. Škodou je akákoľvek ujma v majetkovej sfére poškodeného vyjadriteľná v peniazoch a napravitelná poskytnutím majetkového plnenia. Príčinnou súvislosťou je skutková otázka objektívnej nevyhnutnosti pôsobenia príčiny na následok, resp. vplyvania následku z príčiny, t.j. o vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nezákonným rozhodnutím a škodou (nemajetkovou ujmom) priamy a bezprostredný vzťah príčiny a následku. Obdobne na vznik zodpovednosti štátu za škodu a nemajetkovú ujmu žalobcu z titulu rozhodnutia o väzbe je nevyhnutné splnenie zákonných predpokladov, ktorými sú rozhodnutie o väzbe, vykonanie väzby, zastavenie trestného stíhania, prípadne oslobodenie spod obžaloby, alebo skončenie trestného stíhania a postúpenie veci inému orgánu, absencia negatívnych zákonných podmienok, vznik škody, resp. nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi väzbou a škodou, resp. nemajetkovou ujmom.

53. K právnej otázke, či štát zodpovedá za škodu spôsobenú v trestnom konaní obvinenému, ktorý bol spod obžaloby oslobodený, aj vtedy, keď vznesenie obvinenia (ako právny titul náhrady škody) bolo v čase jeho vydania dôvodné a zákonné, je potrebné poukázať na judikatúru, napr. na uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 26.01.2019 sp. zn. 8Cdo/177/2017 (predtým napr. uznesenie zo dňa 25.04.2018 sp. zn. 3Cdo/181/2017, rozhodnutie sp. zn. 4 MCdo 15/2009 publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR pod R č. 37/2014, rozhodnutia z 30. marca 2011 sp. zn. 3Cdo/194/2010, z 30. januára 2011 sp.zn. 4Cdo/54/2011, z 12. decembra 2012 sp. zn. 7Cdo/145/2011, z 19. júna 2013 sp. zn. 7Cdo/87/2012 a z 19. februára 2014 sp. zn. 7MCdo/27/2012). Tieto rozhodnutia spočívajú na právnych záveroch ústavného súdu, ktorý v rozhodnutí zo 7. júla 2016 sp. zn. I. ÚS 320/2016 konštatoval, že "nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania" a ktorý k tomu v ďalšej

časti svojho rozhodnutia dodal, že "pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní, nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ústavný súd konštatuje, že ak bolo trestné stíhanie konkrétnej osoby zastavené z dôvodu, že sa skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie nestal, že skutok nie je trestným činom, resp. že skutok nespáchal obvinený, uznesenie, ktorým bolo obvinenému obvinenie vznesené sú vždy nezákonné, zasahujúce do základných práv jednotlivca". Rozhodovacia prax vyšších súdnych autorít sa ustálila v tom, že vtedy, keď došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby (prejednávany prípad), treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa preto posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.

54. Z uvedeného dôvodu sa nemožno stotožniť s argumentáciou prokurátora, poukazujúceho na procesný charakter rozhodnutia o vznesení obvinenia, skutočnosť, že nešlo o svojvoľný postup orgánov činných v trestnom konaní, pričom uznesením o vznesení obvinenia sú podozrivému, resp. obvinenému priznané určité procesné práva v trestnom konaní. Nemožno tiež súhlasiť s argumentáciou, že oslobodzujúci rozsudok nemôže nahradiť rozhodnutie, ktorým by bolo rozhodnutie o vznesení obvinenia zrušené. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že sú dané zákonné predpoklady vzniku nároku žalobcu na náhradu škody spôsobenú mu nezákonným rozhodnutím, ktorým je uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobcovi, keď jeho účinky v priebehu ďalšieho trestného konania boli, v dôsledku oslobodenia žalobcu spod obžaloby, zrušené.

55. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá žalobcovi vznikla titulom výkonu väzby, ustanovenie § 8 zákona č. 514/2003 Z. z. má povahu špeciálnej úpravy voči § 6 tohto zákona upravujúceho právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, podľa ktorého by sa postupovalo vtedy, ak by rozhodnutie o väzbe bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť. Pre vznik zodpovednosti podľa § 8 ods. 5 zákona č. 514/2003 Z. z. sa nevyžaduje, aby rozhodnutie o vzatí do väzby bolo pre nezákonnosť zrušené. Podstatné je, či poškodený na základe väzobného rozhodnutia väzbu skutočne vykonal a či mu v príčinnej súvislosti s tým vznikla škoda, pričom rozhodujúcou okolnosťou je spôsob skončenia (výsledok) trestného konania. Nemožno sa teda stotožniť ani s argumentáciou žalovanej za ktorú koná ministerstvo spravodlivosti, a ktorá je svojím obsahom veľmi obdobná argumentáciou prokurátora, v tom smere, že rozhodnutie o väzbe bolo v čase jeho vydania zákonné, kedy súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného v uvedenom štádiu konania, a to z výpovede bývalej manželky žalobcu a jeho maloletej dcéry a v danom štádiu konania bolo potrebné zabrániť ovplyvňovaniu svedkov a prípadnému pokračovaniu v páchaní trestnej činnosti zo strany žalobcu ako v predmetnom trestnom konaní obvineného. Inštitút väzby má svoj neopomenuteľný význam pre trestné konanie, avšak ani prípadné nepravdivé výpovede či obvinenia zo strany fyzických osôb nezbavujú štát objektívnej zodpovednosti za rozhodnutie o väzbe. Otázka zavinenia je k vzniku zodpovednosti štátu za rozhodnutie o väzbe irelevantná. Nad rámec uvedeného je potrebné dodať, že žalovaná zastúpená ministerstvom spravodlivosti netvrdila žiadne skutočnosti, vylučujúce vznik nároku na náhradu škody podľa § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca proti uzneseniu o vzatí do väzby podal sťažnosť, ktorá bola uznesením Krajského súdu v Tmave zamietnutá. Takisto počas konania nevystali iné skutkové zistenia, z ktorých by vyplynulo, že by si žalobca zaviniel väzbu sám svojím správaním.

56. Škoda spôsobená rozhodnutím o väzbe obyčajne spočíva v ušlom zárobku za dobu neoprávnenej väzby, prípadne v nemajetkovej ujme a zvyčajne v náhrade trov nutnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 1 písm. a) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok. Pokiaľ ide o náhradu trov obhajoby, tento nárok je možné priznať iba vtedy, ak táto škoda vznikla rozhodnutím o väzbe. Musí tu byť preto daná príčinná súvislosť medzi rozhodnutím o väzbe a vznikom tejto majetkovej ujmy. Ak obvinený musel mať obhajcu už v prípravnom konaní preto, že je vo väzbe, potom je daná príčinná súvislosť medzi rozhodnutím o väzbe a majetkovou ujmom vzniknutou tým, že mu uhradil trovy obhajoby; príčinná súvislosť je však daná, pokiaľ ide o náklady vynaložené na úkony, ktoré obhajca urobil v súvislosti s väzbou obvineného.

57. Žalobca vyčíslil trovy obhajoby spojené s väzbou na sumu 323,18 eur, pričom ide o nasledujúce úkony: sťažnosť proti uzneseniu o vzatí do väzby zo dňa 17.02.2014, žiadosť o prepustenie obvineného z väzby na slobodu z 12.05.2014, vyjadrenie k sťažnosti okresnej prokuratúry z 24.06.2014, 2x účasť na výsluchu obvineného na Okresnom súde Dunajská Streda v súvislosti s rozhodovaním o väzbe.

Vzhľadom na skutočnosť, že existencia úkonu zo dňa 17.02.2014 nebola preukázaná vykonaným dokazovaním oboznámením trestného spisu sp. zn. 2T/112/2013, súd žalobcovi náhradu za tento úkon nepriznal. Naopak, ostatné úkony mal súd za preukázané, ako aj účelné, z ktorého dôvodu súd žalobcovi priznal náhradu za 4x právny úkon súvisiaci s väzbou a 60,12 eur + 4x režijný paušál a 7,21 eur, spolu 269,32 eur.

58. Žalobca si ďalej proti žalovanej konajúcej ministerstvom spravodlivosti uplatnil nárok na náhradu ušlej mzdy počas výkonu väzby, ktorú vyčíslil na 5 440,- eur. Súd má z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca pred vzatím do väzby bol v pracovnom pomere, zamestnaný bol v spoločnosti C. W. J. na dobu neurčitú (pracovná zmluva). Takisto mal súd za preukázané, že za mesiace október, november, december 2013, teda za štvrťrok bezprostredne predchádzajúci vzatiu do väzby, mal žalobca čistú mzdu vo výške 608,49 eur, 824,50 eur, 943,14 eur (potvrdenie o výške mzdy). Žalobca mal teda priemernú mesačnú mzdu vo výške 792,04 eur. Vo výkone väzby bol od 04.02.2014 do 24.07.2014, teda 5 mesiacov a 20 dní, počas ktorých nemohol vykonávať prácu vyplývajúcu mu zo zamestnania, a teda ani mu nebola vyplácaná mzda. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je celkom zrejmá príčinná súvislosť medzi rozhodnutím o väzbe a ušlou mzdou. Doba trvania väzby predstavovala 5 mesiacov a 20 dní, t.j. 5 mesiacov a 2/3 priemerného mesiaca. Súd teda priznal žalobcovi nárok na náhradu škody predstavujúcej ušlú mzdu vo výške $5 \times 792,04 \text{ eur} + 2/3 \times 792,04 = 4488,23 \text{ eur}$. Vo zvyšku súd uplatnený nárok na náhradu škody, predstavujúcej ušlú mzdu zamietol. Súd žalobcovi priznal voči žalovanej konajúcej ministerstvom spravodlivosti nárok na náhradu netto mzdy, keďže že by si platil odvody počas výkonu väzby žalobca netvrdil ani nepreukazoval.

59. Voči žalovanej konajúcej prostredníctvom Generálnej prokuratúry si žalobca uplatnil nárok na náhradu trov obhajoby vo výške 3511,07 eur, t.j. celkové trovy obhajoby vo výške 3834,25 eur - trovy obhajoby v súvislosti s konaním o väzbe. Žalovaná konajúca prokurátorom navrhla v tomto smere vykonať dokazovanie obsahom trestného spisu vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 2T/112/2013 a spisu Okresného riaditeľstva PZ v Dunajskej Strede Č.: R.-XXX/X-B.-P.-XXXX. Po vykonaní dokazovania obsahom predmetného spisového materiálu, ako aj potvrdenia ústavu na výkon väzby a čestných prehlásení žalobcu mal súd za preukázané, že zo spisového materiálu nevyplýva uskutočnenie úkonov z 03.03.2014 - návrh na zabezpečenie dôkazu na Okresné riaditeľstvo policajného zboru v Dunajskej Strede - vyčíslený na sumu 60,12 eur, úkonu z 21.04.2015 - návrh na zabezpečenie dôkazu podaný na Okresný súd Dunajská Streda vyčíslený na 61,75 eur a úkon z 24.02.2016 - vyjadrenie k odvolaniu okresnej prokuratúry proti rozsudku vyčíslený na 127,16 eur. Náhradu za trovy súvisiace s uvedenými úkonmi súd žalobcovi nepriznal, keďže vykonaným dokazovaním neboli preukázané. Naopak, náhradu za ostatné trovy obhajoby súvisiace s trestným stíhaním žalobcu súd žalobcovi proti žalovanej konajúcej prostredníctvom generálnej prokuratúry priznal vo výške predstavujúcej rozdiel medzi uplatneným nárokom na náhradu trov obhajoby a nepriznanou sumou náhrady trov konania, t.j. vo výške 3 262,04 eur. Súd mal za preukázané, že s výnimkou troch uvedených úkonov právnej pomoci (úkon z 03.03.2014, úkon z 21.04.2015 a úkon z 24.02.2016) boli úkony realizované, súviseli s trestným stíhaním žalobcu, úkony obhajoby boli účelne vykonané, keďže ich neúčelnosť nebola preukázaná a tiež boli trovy obhajoby žalobcom uhradené. Zástupca žalovanej konajúcej generálnou prokuratúrou spochybnil úhradu trov obhajoby žalobcom poukazujúc na skutočnosť, že z pokladničného bloku predloženého žalobcom ako dôkaz úhrady trov obhajocy nevyplýva, kto uvedenú sumu uhradil a zastupovanie v akej právnej veci išlo. Súd však má uhradenie trov obhajoby za preukázané, a to na základe tvrdení žalobcu podložených vykonaným dokazovaním. Žalobca v zastúpení právnym zástupcom JUDr. Pongráczom (ktorý bol tiež obhajcom žalobcu v trestnom konaní) tvrdí, že uhradil trovy obhajoby vyčíslené na sumu zodpovedajúcu uhradenej sume podľa pokladničného bloku, ktorá suma zároveň zodpovedá (až na výnimky, uvedené v bodoch 57 a 59 tohto rozsudku) vyčísleným a reálne (po vykonaní dokazovania oboznámením s trestným spisom) existujúcim trovám obhajoby žalobcu v trestnom konaní. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že vykonané dokazovanie preukázalo tvrdenie žalobcu o uhradení trov obhajoby. Súd teda priznal žalobcovi nárok na náhradu trov obhajoby vo výške 3262,- eur a zamietol žalobu v uplatnenej výške 249,07 eur.

60. Okrem náhrady skutočnej škody si žalobca uplatnil tiež nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutím o väzbe voči žalovanej konajúcej prostredníctvom ministerstva spravodlivosti vo výške 1 000,- eur a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutím o vznesení obvinenia voči žalovanej konajúcej prostredníctvom generálnej prokuratúry vo výške 6 000,- eur.

61. Žalobca svoj návrh odôvodnil z pohľadu súdu prvej inštancie veľmi stručne, nie však tak, aby z jeho tvrdení nebolo zrejmá ujma, ktorá mala žalobcovi v príčinnej súvislosti s väzbou, resp. trestným stíhaním vzniknúť. Na psychiku žalobcu trestné stíhanie ako aj výkon väzby zle vplývali, dôsledkom čoho sa dňa 17.04.2014 pokúsil o samovraždu (predbežné hlásenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby zo 17.04.2014), ľudia z jeho pôvodného bydliska ho považovali za zločinca, čo niesol až tak ťažko, že sa musel presťahovať. Žalobca nenavrhol vykonať žiadny dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, ba ani výsluch žalobcu. Na druhú stranu žalovaná tvrdenie žalobcu nepoprela, súd ich teda považuje za nesporné.

62. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje podľa § 17 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý vymedzuje nasledovné kritériá: osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Je teda potrebné zohľadniť, že v čase vydania napadnutých rozhodnutí bol žalobca mladý muž v produktívnom veku, zamestnaný, ženatý s manželkou, ktorá ho však v predmetnej trestnej veci krivo obvinila. Pokiaľ ide o závažnosť vzniknutej ujmy, výkon väzby a súčasné vedenie trestného konania predstavovalo vážny zásah do osobného života žalobcu, čoho dôsledkom bol jeho pokus o samovraždu dňa 17.04.2014. V priebehu trestného konania sa žalobca musel opakovane podrobovať vyšetrovacím úkonom a bol pod tlakom hrozby dlhotrvajúceho trestu odňatia slobody (trestná sadzba za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona bola v čase vznesenia obvinenia 7 - 15 rokov odňatia slobody). Z nepopretého tvrdenia žalobcu takisto vyplynulo, že bol odsudzovaný okolím, v dôsledku čoho sa musel presťahovať zo svojho vtedajšieho bydliska. Naopak, o prácu žalobca neprišiel. Pokiaľ ide o závažnosť následkov vzniknutých žalobcovi v súkromnom živote, tento stratil na viac ako 5 mesiacov osobnú slobodu, kontakt so svojimi blízkymi, a teda už samotná väzba spôsobuje ujmu na základných právach, slobode a dôstojnosti dotknutej osoby. Prvostupňový súd teda má za to, že zásah do súkromného a osobného života žalobcu života, cti a dobrej povesti žalobcu bol trestným stíhaním a tiež väzobným stíhaním natoľko závažný, že nepostačuje iba konštatovanie porušenia práva, ale je tu daný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

63. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, súd prvej inštancie dospel k záveru, že v dôsledku vzatia žalobcu do väzby a jeho trestného stíhania vznikla v osobnej sfére žalobcu závažná nemajetková ujma, ktorá ale nedosahuje hornú hranicu závažnosti, keďže trestné stíhanie nespôsobilo stratu zamestnania a pokiaľ ide o manželstvo žalobcu, toto muselo byť rozvrátené už pred začatím trestného stíhania žalobcu, keďže obvinenie bolo vznesené na základe krivej výpovede žalobcovej manželky.

64. Pri určovaní sumy nemajetkovej ujmy musia všeobecné súdy zohľadňovať svoju vlastnú rozhodovaciu činnosť, v súlade s princípom rovnosti rozhodovať v porovnateľných veciach rovnako a v ich judikatúre by mal existovať vzťah priamej úmernosti medzi závažnosťou ujmy a výškou priznanej náhrady. Súd sa preto oboznámil s obdobnými prípadmi a zistil, že za trvanie väzby ESĽP priznával náhrady nemajetkovej ujmy napr. v prípade Kučera 20 mesiacov väzby 6.000,- eur a u O. za 23 mesiacov väzby 6.500,- eur. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/163/2016 bol potvrdený rozsudok, ktorým bola priznaná výška náhrady za nemajetkovú ujmu za nezákonné rozhodnutie o väzbe vo výške 18.52 eur/deň. Krajský súd v Trnave rozsudkom sp. zn. 25Co/5/2021 z 24.11.2021 považoval za primerané a adekvátne odškodnenie za jeden deň trvania väzby 33,- eur a za trestné stíhanie 400,- eur mesačne.

65. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške podstatne nižšej než 33,- eur za deň väzby, resp. 400,- eur za mesiac trestného stíhania, keď u žalobcu väzba trvala 5 mesiacov a 20 dní a uplatnil si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za väzobné rozhodnutie vo výške 1 000,- eur a trestné stíhanie 43 mesiacov a žalobca si uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6 000,- eur. Keďže v konaní bol uplatnený nárok na nižšiu sumu nemajetkovej ujmy než vyplýva z aktuálnej judikatúry, súd žalobcovi priznal nárok v plnom rozsahu, napriek extrémne strohým skutkovým tvrdeniam ohľadne vzniku nemajetkovej ujmy. Súd teda priznal žalobcovi nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1000,- eur voči žalovanej konajúcej prostredníctvom ministerstva spravodlivosti a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6 000,- eur voči žalovanej konajúcej prostredníctvom generálnej prokuratúry.

66. Celkovo súd priznal žalobcovi nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy voči žalovanej konajúcej prostredníctvom ministerstva spravodlivosti vo výške 5.742,43 eur a voči žalovanej konajúcej prostredníctvom generálnej prokuratúry vo výške 9.262,04 eur.

67. Súd žalobu zamietol v časti náhrady trov obhajoby v časti nepreukázaných právnych úkonov a v časti náhrady ušlej mzdy, presahujúcej ušlú mzdu počítanú z priemernej mzdy žalobcu.

68. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalobca bol v konaní úspešný v sume 15 004,47 eur, neúspešný bol v sume 1269,78 eur (uplatnená suma 16 274,25 eur - priznaná suma 15004,47 eur). V takomto prípade bol žalobca úspešný v 92% a žalovaná úspešná v 8%. Súd teda žalovanú konajúcu prostredníctvom ministerstva spravodlivosti a generálnej prokuratúry spoločne a nerozdielne zaviazal na náhradu trov konania predstavujúci rozdiel medzi úspechom žalobcu a žalovaného v konaní, t.j. 84%. O výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).